

'Urban Behaviours' | 'Αστικές Συμπεριφορές'

ekfrasi-yianna grammatopoulou, Athens, Greece 6-24/5/2008 (text by J. Mir) (catalogue)
morfi gallery, Limassol, Cyprus 2/2009 (catalogue)
15th art athina, Athens, Greece 5/2009 (catalogue)
TAPE 'Made in Arnhem-Invites' Arnhem, The Netherlands 13/9-25/10/2009 (catalogue)
Art Gallery, Alexandroupolis, Greece 23/10-24/11/2009
GalerieBernardMourier, Saint Rémy de Provence, France 25/11/2009-15/01/2010
Efimerides Gallery, Mykonos, Greece 2010
Home Identity, 'Sparkling Art' Quito, Ecuador 15/8-15/9/2013 curator Al. Kollaros

Jaume Mir, Palma de Mallorca, 2/2008 Πρόεδρος της Βασιλικής Ακαδημίας Καλών Τεχνών Μαγιόρκας Κατάλογος 2/2008 ΑΘΗΝΑ

'Urban Behaviours' | 'Αστικές Συμπεριφορές' | 'Comportamientos Urbanos' 2007/2008

Οι συμπεριφορές προσδιορίζονται & σχηματοποιούνται από τις χρονικές, πολιτιστικές, πολιτικές & 'αυθαίρετες' συγκυρίες του ευρισκόμενου εν εξελίξει πολιτισμού μας. Αποδεκτές ή όχι, ανάλογα το γεωγραφικό μήκος & πλάτος, με τα υφάσματα των ενδυμάτων τους, την προφορά των πρωταγωνιστών, τους κώδικες συνύπαρξης με τους άλλους, δεν παύουν να εκφράζουν τους ανθρώπους & να καθορίζουν τάξεις, ρόλους, αξίες & αποστολές, ηθικές ή ανηθικότητες, στην όπως & να έχει ακόμη 'Ρωμαϊκή' κοινωνία μας.

Ο Καρακατσάνης προσεγγίζει αυτή την πραγματικότητα με τρόπο λιτό, σαφή & καυστικό. Η ματαιοδοξία, ο σαρκισμός & το μπέρδεμα των αξιών καθρεπτίζονται στα μάτια & τα σώματα των συναθροισμένων ανθρώπων που αποτελούν τον κορμό των έργων του, ενώ η επαναλαμβανόμενη καρέκλα, στοιχειοθετεί εννοιολογικά το αστικό τοπίο.

Το υλικό του είναι η διαπίστωση, το αδιέξοδο & η υποκρισία, όπου χωρίς διανοουμενίστικη διάθεση, εκφράζει με ελάχιστα υλικά την αγωνία του. Δεν έχει την λύση, απλά παραθέτει έναν καθρέπτη όπου μπορούμε όλοι μας να δούμε το αληθινό μας πρόσωπο ή τις ενδόμυχες φαντασιώσεις μας, εάν φυσικά θέλουμε να δούμε.

Η αστική τάξη & ειδικότερα του δυτικού κόσμου, προσδιόρισε την προοπτική των ανθρώπων για μια ζωή ανετότερη, αισθητικά κοσμικότερη & πιθανόν ευτυχέστερη, όσο & αν τις περισσότερες φορές δικαίως πολεμήθηκε από τους μη έχοντες, όχι δυστυχώς στην μεγαλύτερη πλειοψηφία τους με πολιτική άποψη & ουσιαστική αντιπρόταση του κοινωνικού μοντέλου που θα ήθελαν να ζήσουν.

Αυτό φαίνεται στις περισσότερες των περιπτώσεων όπου όποτε προέκυψε η κυριαρχία του 'προοδευτισμού', έναντι του συντηρητισμού & ανατροπής του διαχωρισμού των ανθρώπων μέσω των πρωτογενών ανισοτήτων του αστικού τρόπου ζωής & σκέψης, η συγκίνηση & η ελπίδα που έφερε για μία κοινωνία ισότιμων & ευέλικτων πολιτών, μακριά από τα κλισέ του αστισμού, κατέληξε μέσω του πλουτισμού ή της απόκτησης εξουσίας σε αναπαραγωγή & μάλιστα με άκομφο τρόπο, όλων των αστικών 'κακών'.

Λες & οι περισσότεροι τελικά ονειρεύονταν ένα σαλόνι με πολυέλαιο, χρήματα & ένα πανάκριβο απαστράπτον αυτοκίνητο, έστω & σε συνοικίες με χωματόδρομους, σαν επιβεβαίωση του λόγου ύπαρξής τους.

Ο Καρακατσάνης ρισκάρει την εμπλοκή του σε κοινωνικοπολιτική συζήτηση. Η ζωγραφική όμως & γενικότερα η τέχνη είναι υποχρεωμένη να δημιουργεί αισθητικές παραμέτρους τόσο από το ίδιο της το υλικό όσο & από το 'κείμενο' προσδιορισμού του περιεχομένου της.

Η καλλιτεχνική ωριμότητα του Καρακατσάνη δημιουργεί τις προϋποθέσεις συζήτησης του θεατή με το έργο & ακόμα καλύτερα του θεατή με τον θεατή. Σε μία εποχή όπου οι αξίες, η καλλιέργεια & η αξιοκρατία είναι έννοιες αντισυμβατικές με την τρέχουσα πραγματικότητα, ειδικότερα σε κοινωνίες που ψάχνουν να βρουν τον βηματισμό τους, μετά την αλλαγή του βιοτικού τους επιπέδου, η τέχνη είναι ίσως ένας από τους ελάχιστους χώρους, όπου μέσα από το 'ωραίο', μπορεί να προβληθεί το σχήμα των ατελειών μας, πράγμα που ο Καρακατσάνης πετυχαίνει απόλυτα.

